

[Duborg.]

Bevis i den Retning. Alle, der kender Forholdene i Praksis, vil dog vide, at da Vurderingen til Hartkorn fandt Sted i det 19de Aarhundredes Begyndelse, vurderedes de gamle Byjorder, de gamle Hovedgaardsjorder meget højt; derfor har de Gaarde, der ligger i de gamle Landsbyer, og ligesaa Hovedgaardene, der den Gang var i høj Kultur, i mange Tilfælde 2—3 Gange saa meget Hartkorn som Marker, der har ligget langt ude og ikke var opdrevet den Gang, men som senere er blevet det og nu er lige saa værdifulde, og som bekendt har Udstykningen væsentlig fundet Sted udenfor Byerne, netop paa de Marker og i de Egne, hvor Boniteringen var lav. Jeg vil derfor sige, at en saadan Sammenligning er selvfølgelig uanvendelig. Den er ikke vejledende; hvis den overhovedet er noget, kan man ikke betegne den mildere end med, at den er fuldstændig vildledende.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa, særlig med Henblik paa de Konservative, gøre opmærksom paa et Forhold, der virker automatisk ved det nuværende System, nemlig at en Fejl i Grundvurderingen med den Kombinering af Bygningsskyld og Grundskyld, som vi har nu, ikke virker ret stærkt. Tænker man sig det Tilfælde, at Grundvurderingen sættes for højt, saa bliver til Gengæld Ejendomsskylden, den skattepligtige Ejendomsskyld, formindsket med det samme Beløb, saa hele Forskellen for Skatteyderen bliver kun den, at Promillen stiger med den $\frac{1}{4}$, hvormed den stiger fra Ejendomsskyld til Grundskyld. Det nuværende System medfører i Virkeligheden paa dette Omraade en automatisk Udjævning i nogen Grad og i meget væsentlig Grad af saadanne Fejlvurderinger; men det luftige System, som man af og til hører fremsat fra det konservative Partis Side, med en helt ny og langt bedre Vurdering, helt uafhængig af Grundskyld — det vil sige af Navnet Grundskyld; i Virkeligheden bliver det det samme, det er mest Etiketten, det her kommer an paa —, et saadant System vil i sine Virkninger ganske givet paa Grund af denne Uafhængighed medføre større Fejregninger, om man vil, større Skader end det nuværende System, hvor man kan sige, at en Fejl i Vurderingen af den ene af de to Poster ophæves af den anden Post. Derfor er det nuværende System ikke ringe; det er skatteteknisk set i Virkeligheden et ganske godt System.

Den Voldsomhed, som de Konservative efterhaanden har valgt at gaa frem med imod Begrebet Grundskyld, staar nu for det første

i en besynderlig Modsetning til Partiets tidligere Program. Ja, vi behøver ikke at gaa til det tidligere; vi kan tage det ærede Partis Ordfører i Gaar, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som udtalte, at man kun tilstræbte ved et særligt Fradragssystem at faa lige Skat paa lige Jod; altsaa, man tilstræbte at benytte Ejendomsskylden paa en saadan Maade, med et saadant Fradragssystem, at der blev lige Skat paa lige Jord. Jeg mener dog nok, man tør sige, at hvis det er Formaalet at benytte Ejendomsskylden saaledes, at den virker som Grundskyld, og det væsentligste er at bevare Navnet Ejendomsskyld, saa er det ikke blot at gaa over Aaen for at hente Vand, men saa bliver ogsaa det hele meget usikkert, og det bliver den daarligste Ordning, man overhovedet kan tænke sig at vælge. Hvis der var nogen Konsekvens i det konservative Parti, maatte det naturligvis sige, at vi gaar bort fra Jorden som Maalestok, vi vil over til Ejendommen som Maalestok, den samlede Ejendom. Det kan der gives en meget god Begrundelse for, og jeg er i øvrigt tilbøjelig til at hævde, at saa længe den kommunale Beskatning hviler paa Ligningsprincippet, er der særdeles god Grund for denne Opfattelse. Men man kan blot ikke hævde begge Dele og sige, at man vil bevare Ejendomsskylden, men den skal i Praksis virke paa samme Maade som Grundskylden — ja, det kan man gøre, naar man indtager den privilegerede Stilling som de Konservative, at man ikke er udsat for nogen Sinde at skulle gennemføre sine Forslag.

Den højtærede Indenrigsminister var saa elskværdig at tilraade mig at studere Skatteforholdene i England. Jeg tror imidlertid ikke, det er noget godt Raad. Den højtærede Indenrigsminister kan neppe være uvidende om, at Grundbesiddelsesforholdene i England er saa uhyre forskellige fra, hvad de er her i Danmark, at alene af den Grund enhver Vejledning fra den Side er nærmest umulig. Der er da ogsaa Grund til at anføre, at man i England ikke er tilfreds med den bestaaende Skatteordning. England er paa dette Omraade, som for øvrigt paa mangfoldige andre, trods sin meget demokratiske Regering, et besynderligt gammeldags Land, og jeg tror, at netop paa Skatteomraadet vil der være lidet for os at hente dèr. Jeg kan derfor ikke anbefale den højtærede Indenrigsminister at følge det Raad, som han var saa venlig at give mig, men jeg vil gerne gøre Gengæld, og jeg vil da give den højtærede Indenrigsminister det Raad at afholde sig noget mere fra for stærk